

Mødet genoptaget Kl. 19³⁰.

Pürschel: Jeg henstillede i Gaar til et Par Blade, der paa Grundlag af Statsministerens Udtalelser i Forgaars havde betegnet mig som Bagvasker, at berigtige denne Fejltagelse. I Dag tier „Ekstra-bladet“, og „Social-Demokraten“ bringer et Referat, som jeg ikke kan beklage mig over, men med en redaktionel Overskrift, der lyder saaledes: „Hr. Pürschel ønsker Attest for, at han ikke er Bagvasker“ — unægtelig en Smartness, som maa beundres. De to Blades Redaktører, Hr. Frejlif Olsen og Hr. H. P. Sørensen, gør formodentlig Krav paa Betegnelsen „gentlemen of the press“, hvilket kun kan forsvares, naar „the press“ i den Forbindelse tillægges en ejendommelig modificerende Betydning, som Pressen i Almindelighed næppe kan være tjent med. Naar jeg ikke anlægger Injurie-sag imod „Social-Demokraten“ og saaledes bidrager til at forbedre dette for Tiden lidt vanskelligt stillede Blads økonomiske Status med nogle Hundrede Kroner, saa er Grunden ikke paa nogen Maade Sympati, men ganske simpelt, at jeg gaar ud fra, at den danske Arbejder, som jo fortrinsvis læser dette Blad, er en saa veloplyst Mand, at han ogsaa uden Pegepind vil forstaa, at den Redaktør, der byder sin Læsekreds noget saadant, kun kan gøre det ud fra en dyb Ringeagt for denne Læsekreds, kun ud fra Troen paa, at den virkelig staar saa lavt, at den finder Behag i noget saadant. Og naar jeg ikke anlægger Injurie-sag mod „Ekstra-bladet“, skyldes det, at det kun repræsenterer Hr. Frejlif Olsen.

Med det ærede Medlem Hr. Rager havde jeg et lille Mellemværende, men da jeg hører, at han er behandlet i Eftermiddagsmødet, skal jeg ikke forstyrre hans jordiske Levningers Hvilested, men kun til Vederkvægelse for hans Aand oplyse en bestemt Ting med Hensyn til et Begreb, der aabenbart har generet ham og forskellige andre, nemlig Begrebet „bagom-Opmarch“. Det nævnes i dette berømte Cirkulære, og man har vist den Opfattelse, at der derved tænkes paa noget som Baghold eller Angreb bagfra eller noget af den Slags Ting. Jeg vil da oplyse, at Begrebet „bagom-Opmarch“ er et reglements-mæssigt Begreb, og det betyder kun dette simple, at naar en Kolonne marcherer fremad og

man siger f. Eks.: „bagom-Opmarch til højre“, saa svinger det første Led straks ind, og de andre marcherer bag om dette op og svinger — saa der er ikke noget som helst lumsk eller nederdrægtigt eller underfundigt i dette Begreb.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne i Anledning af nogle Udtalelser om Roskilde-Mødet sige, at naar Ministeren her har talt om, at der ikke forelaa Anmeldelser, kunde man deraf fristes til at tro, hvad der naturligvis er utænkeligt, at Landets Justitsminister ikke skulde have Blik for, at Overtrædelser af Urolovene og Overtrædelser af Politivedtægter er Genstand for offentlig Paatale uden nogen som helst Anmeldelse, og da der utvivlsomt forelaa en Overtrædelse af Urolovene, idet en organiseret Bande forsøgte at forstyrre et offentligt Møde, saa staar det for Offentligheden som uforstaaeligt, at der ikke er skredet ind mod dette, saa meget mere som det er sagt — men jeg ved ikke, om det er rigtigt —, at man kunde opgive Navne paa visse af Urostifterne. Hvis man havde spurgt paa rette Sted, kunde man jo i hvert Fald have faaet dette klaret.

Jeg henvender mig dernæst til den højtærede Statsminister og takker ham for hans Udtalelser med Hensyn til de grønlandske Havne og med Hensyn til den grønlandske Minelov, men jeg beklager, at han ikke udtalte sig om Fredningsspørgsmaalet deroppe. Nu har vi jo den højtærede Udenrigsminister her, og saa kan vi maaske faa en Udtalelse fra hans Side, om han deler den Opfattelse, som jeg gav Udtryk for i min Tale.

Med Hensyn til en Forstaaelse med Sverige om Løsningen af visse Forsvarsopgaver ved Øresund sagde den højtærede Statsminister, at Danmarks Historie jo rummede mange triste Erfaringer med Hensyn til Eventyr, eller noget i den Retning, og det er jo fuldkommen rigtigt. Vi ønsker naturligvis heller ikke paa nogen Maade Eventyrpolitik; det, vi ønsker, er jo netop det modsatte, at man skal have faste og klare Aftaler om dette Spørgsmaal, saaledes som det maa være muligt at skabe det imellem to Lande, der har en saa dybtgaaende fælles Interesse i at holde krigerske Foretagender borte fra dette Færvand. Og dette kan jo ikke være vendt imod nogen; det er en rent defensiv Op-gave, der her paatænkes, og ingen storpolitisk Uro vil kunne fremkomme derved.

Den højtærede Udenrigsminister talte i denne Forbindelse nogle mærkelige Ord om, at man ikke skulde henlede Verdens